

Alle ware gelovigen van alle tijden, ook van de voor-christelijke tijden, zijn *naar mijn mening* "in Christus" erfgenamen van de vervulling van de beloften aan Abraham (Gal. 3:26-29) en erven derhalve zoals de Psalmist in Ps. 37:11 zegt en wat Jezus in Mat. 5:5 zegt "het land" of "de aarde", de vervulling van de landbelofte en van de zaadbelofte, nl. dat het zaad van Abraham "in Christus" (het primaire zaad van Abraham) zou zijn als de sterren des hemels en gelijk de zandkorrels aan de zeeoever.

Dat zie ik vervuld in hetgeen in Op. 7 naar voren komt, nl een deel vanuit Israël en een deel vanuit de overige volken. Samen vormen zij uiteindelijk een grote schare die niemand tellen kan (zoveel dat het lijkt op de ontelbare sterren en de ontelbare zandkorrels) en redding heeft ontvangen van de Vader door het Lam wat de zonden der wereld wegneemt, althans voor degenen die het offer van Jezus aanvaardden zoals dat ook in de bijbel staat.

Ik weet dat er uitleggers zijn die een scheiding maken tussen de sterren en de zandkorrels. De sterren zijn dan degenen die naar de hemel gaan, en de zandkorrels zijn degenen die op aarde hun bestemming hebben. Zoiets zie ik niet in de bijbel, maar ik zie wel meer in de bijbel wat anderen anders zien 😊.

Hartelijke groet,
Elle

Ik zeg altijd dat Abraham nooit de hemel is beloofd, wel een uit de hemel afkomstige stad en vaderland wat neerdaalt (Heb. 11:8-16; 12:18-27). Ook Jezus als koning-hogepriester is daar in de hemel maar tijdelijk, nl. gedurende de tegenbeeldige grote verzoendag en tot aan de tijd dat de laatste vijand, de dood, wordt vernietigd bij de opstanding der doden tot eeuwig leven, waarna hij zijn koningschap in de hemel vanaf de troon van de Vader, dan aan de Vader teruggeeft en hij (Jezus) zich weer aan God onderwerpt, opdat God zij alles in allen.

Ik geloof dat het koningschap/de heerschappij samen met de schapen over de schepping, zoals dat bedoeld was voor de mens vanaf de grondlegging der mensenwereld (Gen. 1:26-28; Mat. 25:34) tot het doel komt waarvoor het was geschapen, nl. om over de aardse schepping te heersen, niet over mensen.

Het is nooit zo geweest dat alle priesters het tweede voorhangsel binnengingen om letterlijk voor de ark van het verbond met het verzoendeksel te verschijnen, niet in de tabernakel, en ook niet in de tempel, dan slechts de hogepriester die het offer binnenbracht voor zichzelf, voor de priesterschap en voor het volk. Voor mij betekent dat één beloning, nl. vergeving van zonden en door wedergeboorte door de geest het hebben van een levende geest, en bij het openbaar worden van de zonen Gods zal ook het lichaam bevrijd/verlost worden van de gevolgen van de slavernij aan de vergankelijkheid samen met de ganse schepping op

aarde, waarna er dan voor iedereen de vervulling is van de landbelofte aan Abraham door het primaire zaad van Abraham, Jezus Christus (Rom. 8:1-30) waarbij ook degenen die hij tevoren gekend heeft insluit bij het ontvangen van hetzelfde (Ps. 37:11; Mat. 8:8-12; Mat. 5:3, 5, 8, 9-10).

De vervulling van de beloften aan Abraham zijn niet tweeledig wat de ontvangers betreft, een beloning in de hemel en een beloning op aarde (imho) 😊.

Uit Hebr. 3:1-5 maak ik op dat "het huis van God" dezelfde/hetzelfde volk is gebleven. Eerst was Mozes dienaar over het huis van God om te getuigen van hetgeen gesproken zou worden, maar Christus over HETZELFDE HUIS VAN ISRAËL, maar dan als Zoon, als koning dus.

De in Hebr. 3:1-5 bedoelde roeping door God van boven die ook in Filip. 3:14 wordt genoemd, is om voortaan niet meer Mozes te volgen onder het wetssysteem, maar Jezus onder een nieuw verbond, met betere beloften en zegeningen (Hebr. 8:6) die men samen, zowel de oude getrouwen van onder het wetsverbond en ook van daarvoor samen met de christelijke dus met de geest gezalfde gemeente met niet meer Mozes, maar Jezus als leider en koning, zal beërven (Hebr. 11:1-40 en 12:1-28).

Het huis van Israël waarover éérs Mozes, en waar nu Jezus als zoon/koning over heerst, is de doorlopende gemeente die ontstond bij Sinaï met middelaar Mozes tot aan de komst van de beloofde koning-priester Jezus met het nieuwe verbond, de gemeente die gesticht werd bij Sinaï en die doorging met de berg Sion en het nieuwe verbond (Hebr. 12:18-28) met Jezus als bouwer (Mat. 16:28) koning/priester/profeet/middelaar waarbij het verschil bestaat dat de christelijke gemeente gezalfd is en een nieuw verbond, een nieuw koningschap en priesterschap, maar nog steeds hetzelfde volk, maar met de vervulling van het geheimenis waarover de apostel Paulus het heeft, nl. dat bij Israël ook gelovigen uit de volken worden gevoegd (o.a. Efeze 2 en 3), zoals Jezus ook zei en bedoelde in Joh. 10:16.

Als de tijd voor de verzoening met God via het bloed wat Jezus in het Allerheiligste bracht, de hemel, voor het aangezicht van God, voorbij is, komt Jezus terug en begint het oordeel, waarbij de rechtvaardigen en onrechtvaardigen van elkaar gescheiden worden en krijgt ieder hetgeen hem/haar toekomt. Hij komt om de levenden en de doden te oordelen volgens 2 Tim. 4:1; Hand. 10:42; 1 Pet. 4:5; Mat. 25:31-46.

Jezus komt bij de toekomstige wederkomst niet om een wedergeboren Israël te stichten. Het Israël wat alle schrijvers van zowel OT als NT in gedachten hebben bestaat uit een getrouw overblijfsel van het Israël onder Mozes plus een groot aantal gelovigen uit de overige volken onder het koningschap van Jezus de beloofde Zoon die het leiderschap zou overnemen van Mozes, zoals blijkt uit Hebr. 3:1-5. Israël is vanaf Sinaï begonnen en doorgegaan en gaat door tot de wederkomst, wel met een toevoeging van gelovigen uit de volken.

Inderdaad is er volgens Hebr. 9:26 een einde gekomen aan de achterliggende aionen op het moment van het brengen van het offer door de hogepriester Jezus binnen het voorhangsel van het Allerheiligste.

Net als met Abraham komt het aan op geloof en de geloofswerken zoals ook in Rom. 3:21-4:25 staat en in 4:13 staat dan ook dat Abraham de erfgenaam der mensenwereld zou zijn, door de wet van het geloof voor iedereen, ook die vóór Christus zijn gestorven.

Inderdaad is met de dood en opstanding van Jezus dus een nieuwe aion begonnen, waarvan Jezus zegt dat hij met de twaalven en met hen die door hun woord van Jezus en God getuigen (Joh. 17:18-21), zou zijn tot het besluit van de aion (Mat. 28:18-20), waarna het einde van genoemde aion zou zijn aangebroken en er weer een nieuwe aion zou komen waarin men naast het zitten op oordeelstronen het eeuwige leven ontvangt (Mat. 9:27-31; Marcus 10:28-31; Lukas 18:28-30; 22:28-30) en waar Paulus ook over schrijft in 1 Kor. 15:20-28 en 42-58, nl. bij de wederkomst.

Ik weet dat jij dit waarschijnlijk anders ziet/uitlegt (en daar heb ik vrede mee 😊), maar ik zie het zoals ik het nu verwoord, maar evengoed geloof ik in een broederschap in Christus samen met jou 😊.

Voor wat het waard is ...

Hartelijke groet,
Elle

P.S. voel je niet verplicht om een reactie te geven. Het mag wel, maar er moet niks.

Dat je in mijn bericht de 24 oudsten mist, is omdat ik nergens in de bijbel zie dat er gelovigen naar de hemel gaan, of iedereen gaat naar de hemel, en niet een gedeelte.

Iedereen die gelovige is, of het nu van vóór de wetgeving of onder de wet of van het nieuwe verbond is, ontvangt dezelfde vervulling van het beloofde, en ook nog samen, zoals de schrijver van de Hebreeën-brief verklaart in Hebr. 11:39-40.

In dat hoofdstuk 11 gaat het over degenen die zowel vóór de wetgeving, als onder de wet als onder het nieuwe verbond zijn.

God had iets beters voor "ons", hetgeen wil zeggen voor alle gelovigen, niet alleen de gelovigen van een bepaalde tijd of periode, en ook niet dat een bepaalde groep iets anders ontvangt (hemel) als een andere groep gelovigen (aarde), zoals jij denkt en schrijft, althans zo begrijp ik jou uitleg 😊.

Wat die stephanos-kronen betreft, in Op. 14 zien we een engel die eruit ziet als een mens, een stefanos-kroon dragen (vers 14). Dat deze persoon niet iets anders is dan een engel, blijkt uit vers 15 waar een andere (allos = van dezelfde soort) engel met een luide stem roept naar de voorgenoemde engel die eruit ziet als een mensenzoon, om de sikkel "uit te zenden om te oogsten".

Als die engel met die stephanos-kroon Jezus zou zijn (zoals men zou kunnen denken), dan is het maar vreemd dat een Heer van hemel en aarde van een engel opdracht krijgt om te oogsten. Dan zou die "mensenzoon-achtige" juist het bevel geven aan de andere engel. Maar dat is niet het geval. Trouwens engelen worden vaak in mensengedaante beschreven, dus een uitzondering is het hier in Op. 14:14 niet.

Daarom geloof ik dus niet dat de 24 oudsten een beeld is van de gemeente die opgenomen zou zijn. Het Israël onder de wet was ook "de gemeente" en tevens "huis van God", echter zonder met geest gezalfd te zijn, terwijl leden van diezelfde gemeente onder het nieuwe verbond werden geplaatst, gezien wat Hebr. 5:1-5 zegt, nl. dat de gemeente (het huis van God) van leider is veranderd (van Mozes als dienstknecht naar Jezus als Zoon en dus koning), maar niet van hoop en bestemming, wel van verbond, maar in het nieuwe verbond wordt niet gesproken over een andere bestemming, maar over het feit dat Gods wetten in het binnenste, ja in hun hart wordt geschreven en dat God hen tot een God zou zijn en zij tot Hem tot een volk, waarbij de ongerechtigheid wordt vergeven en aan hun zonde niet meer wordt gedacht (Jer. 31:31-34 en Hebr. 8 en 10).

Uit 2 Kor. 3 weten we dat het nieuwe verbond is voor ieder die Jezus aanneemt. Tevens is het voor degenen die vóór Jezus 1e komst leefden en geloof bezaten zoals Abraham, wat blijkt uit Hebr. 11.

Jezus' lichaam en bloed welke gebruikt worden om het nieuwe verbond van kracht te laten worden, wordt gebruikt voor degenen die berouw tonen en geloven zoals Abraham, en het geldt voor Abel, Henoch, Noach, Hebreëen, Israëlieten en mensen uit de volken.

Terug naar de 24 oudsten.

We weten uit het boek Daniël dat er engelenvorsten zijn, waarvan Michaël één van de voornaamsten is. Hij heeft ook engelen onder zich staan (Op. 12:7, Michaël en Zijn engelen). Michaël is een aartsengel. Ik las eens ergens dat aartsengel "regerende engel" of iets in die richting betekent, een engelenvorst dus met engelen waarover hij het bevel voert.

Daarom geloof ik dat de 24 oudsten een orde van engelen zijn die wat rang of taak betreft hoger staan dan gewone engelen, vandaar dat deze 24 oudsten zich ook nederwerpen voor zowel God als Jezus die naast God op de troon kwam zitten in Op. 5. Door hun nederwerping voor de troon onderwerpen zij zich op het moment dat Jezus zijn koningschap ontvangt, zich ook voor Jezus neer als Jezus in de hemel aankomt.

De 24 oudsten waren dus al vóór Jezus' komst naar de hemel om zijn koningschap te ontvangen, letterlijk in de hemel aanwezig.

Vandaar dus ook dat ik mede door deze redenering van mij tot de conclusie kom dat de 24 oudsten niet een deel zijn van het verlore volk van God van alle tijden.

En mede daardoor valt het moeilijk voor mij om jou uitleg te aanvaarden met daarin verwerkt de redenering van b.v. John Nelson Darby en gelovigen die zijn uitleg hebben aanvaard, waaronder ook b.v. Scofield en Charles Taze Russell (de stichter van de Ernstige Bijbelonderzoekers waarvan de JG onder J.F. Rutherford zich later afscheiden) in meer of mindere mate, met daarbij ook de uitleg dat er een twee bestemmingenleer in de bijbel zou staan, uitgedacht door Darby.

Alle gelovigen van alle tijden zijn erfgenamen van de beloften die God via het primaire zaad van Abraham, Jezus, aan gelovigen geeft. Dus als Paulus in Efeze 2:6 zegt dat "wij" of "ons" mede heeft opgewekt en mede een plaats heeft in het "van de hemel afkomstige" (hemelse is een bijvoeglijk naamwoord en spreekt van hetgeen van de hemel afkomstig is en wat van hemels karakter is) dan bedoelt Paulus daar m.i. de vervulling van de hemelse beloften aan het zaad van Abraham, Jezus, mee, als degene die de erfgenaam van deze beloften is, en dat wij (alle gelovigen van alle tijden (Gal. 3:26-29; Hebr. 11:39-40) in de vervulling van deze beloften mogen delen.

Alle gelovigen die van Christus zijn, delen bij de opstanding der doden bij de wederkomst, in hetgeen Jezus ontvangt of ontvangen heeft (1 Kor. 15:23; 2 Kor. 1:20), naar mijn mening, en wel omdat allen die geloven zoals Abraham zijn gekocht met het bloed van Jezus, en allen erfgenaam zijn van de vervulling van de beloften die God deed aan Abraham, "in Christus" als primaire erfgenaam.

Het nieuwe Jeruzalem omvat alle gelovigen van alle tijden zoals m.i. blijkt uit de beschrijving ervan, nl. omdat niet alleen de twaalf stammen Israëls maar ook de 12 namen van de twaalf apostelen daar worden gebruikt, en het was die stad en dat vaderland wat Abram vanuit de hemel, door God beloofd en gegeven, verwachtte (Op. 21:9-14; Hebr. 11:8-16).

Maarten, dit zijn evenzo gedachten net als dat jij gedachten hebt. Ik besef dat uitleggen van de Schrift een verantwoordelijkheid met zich meebrengt en benadruk dus van mijn uitleg dat dit slechts iets is voor wat het waard is en dat men het niet zo maar moet aannemen wat ik aan schrijfsels neer pen en dat men het moet toetsen 😊.

Broederlijke groet,
Elle